

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Varia parentum à liberis mala.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

domo pensibet, quid coram infante Domino aut dicat, aut faciat. quando etiam ipsi parentes nec probitati, neq; modestia parvulos assuefaciunt, sed lascivie & libertati, per qua paulatim impudentia irrebit, & sui alieniq; contemptus. Iam vero propria & peculiaria huius urbis vitia pene in utero Matris concipi mihi videntur.

C A P V T X L.

Quantæ parentibus, sàpè in matrimonio à liberis, & quæ ob causas, crues enascantur?

Esane ita, vt Christus dixit, tristitia mulieris parentis leuat, cum peperit puerum, & jam non meminit pressura, propter gaudium, quia natus est homo in mundum: nec minus tam pater gaudet, quam mater. Sed & hoc gaudium sàpè turbatur suspicione, coniectura, euentu inexpectato, morte immatura pueri parentibus crepti, aut sane ita moribus deformati, vt eum parentes optarent, in primo balneo fuisse suffocatum: adeò sàpè est, in partu, lætitia præcoqua nimium intempestiveque gliscens. Nam etsi mater de prole certa est, dolet tamen si vider virum dubitare. Probè hæc aduertit D. Basilius, cuius hæc sunt. *Quæ mortali connubio coniuncta est, ad suam ipsius curam viri quoque altera adiecta geminam, in una anima, ex coniuncto sibi corpore, sollicitudinem necessarij sustinet. Ubi vero filios, post cubiculi solennia & secreta commercia parturire atque in lucem edere cœperit, per unum quemque nascentem animo scinditur, & praesentibus tristibus nascituri cura semper adiicitur. Et paulò post: Ubi filios edidit, aut ad bonam frugem illi euaserunt, & maiores, illorum absentia, iugiter dolores tolerat, quam parturiens rulcerat (quod in absentia filij senioris Tobiae vxor quilibus assiduis testata est) aut malos euassisse considerat, & maius ex ea procuratione liberorum, quam si permanisset sterilis, opprobrium sustinet. Verissima hæc sunt. Apud patrem autem etiam plura. Quoties enim proles incerta est, ob cuculos? quoties saltum suspicio est, quæ cruciar, aut conieclura? Nouibellici nominis virū, qui non meruhat hostem, sed yxorem, nam quia senior ipse nunquam fidebat coniugi juniori,*

S. Basil. de
vera Virgin.

semper qua timebat aliena. Accidit, ut vxor innocens illorum pareret, sed vultu admodum deformem, & utriq; patrem valde dissimilem; quem ille nolebat agnoscere pro suo, sc. que eapropter, usque ad mortem affligebat. Quid doloris sensisset, si adulterij conuicta fuisset vxor, quem suspicio, & tam leuis coniectura eneauit? Nec tamen semper vana est suspicio, euentusque ipse subinde demonstrat, quam vana fuerit luctitia patris prægestientis.

II.
Michael Pic-
cartus in Epi-
stolio narrat,
tunc c. 2.

Est in Italia Plumbinum oppidum nobile quod nonnulli Populinum appellant, tanquam ex Populonie ruinis adificatum, situm id est, in litore Thuscii maris, Ilua insule oppositum, que ferri venient exhausta magnum quotannis vectigal, Plumbini domino præbatur. Huic oppido præerat Iacobus Appianus, circa annum salutis 1390 ex pago Appiano, in ora Pisana, cognomentum adeptus, ex Paulam. bilissima femina Martini V. Pontificis sorore natus, princeps, ut laudatur, pacificus, & à vicinis omnibus amatus. Hic cum ex conuge virilis sexus sobolem non susciperet, cupiditate nominis generique proferendi, extra matrimonium, hæredem que finit, & concubinam amare coepit, quam cum prægnantem animaduertisset, mira voluptate perfusus cum pariendi tempus jam prope adesse animaduerteret, ad Florentinos, Senensesq; incredibili gaudio gestiens scriptit, atq; vi legatos ad se misserent ac partum de sacro fonte lenarent, futuri compatriotes magnis precibus inuitauit. Paritum est, venere ad diem dictam legati. Interim mulier inter obstetricum manus, dix labranti tandem ēthiopem peperit. Quae res ut risum in populo cachinnumq; excitanit, ita splendidas istas compaternitates interrupt, ac spes & gaudium Appiani mirifice conturbauit, tibicen tum forte Maurus in familia eius erat, ex quo natum puerum credidere, & uero quidem mox ubi detectum flagitium intellexit, salutis sua fuga consiluit, partumq; mulieri, ludibrium principi reliquit.

III.

Cap. 3. 161

Deponebant olim matres, humi, prolem, quam pepererant; eam maritus, si pro sua agnossisset, leuabat, unde & liberos dicebatur *sæstallisse*. Sunt qui tantopere non curant, unde prolem habeant, dummodo habeant hæredem. Legitimam, an illegitimam prolem fusciant, nihil morantur. Quorum itidem gaudium non solet esse diuturnum. *Quia filii adulterorum inconfundibiliter*